

Vecāku līdzdalība stacionēto bērnu aprūpē

Ineta Robiņa¹, Anna Ribakova²

¹ *Rīgas 1. medicīnas koledža, Latvija*

² *Rīgas Stradiņa universitāte, Māšzinību un
dzemdību aprūpes katedra, Latvija*

Ievads. Mūsdienās veselības aprūpe ir vērsta uz pacientu centrētu aprūpes modeli. Savukārt bērnu aprūpe jāvirza tā, lai tās pamatelements ir vērsts uz ģimenes aprūpi, kas tiek balstīta dinamiskās attiecībās starp stacionēto bērnu, aprūpes komandu un ģimenes locekļiem, kuru līdzdalība ir būtiska aprūpes procesa nodrošināšanā.

Darba mērķis, materiāls un metodes. Noteikt stacionēto bērnu vecāku līdzdalības pakāpi un līmeni sava bērna aprūpē; noteikt, vai pastāv atšķirības starp vecāku veikto, līdzdarbojoties sava bērna aprūpē, un līdzdalības līmeni.

Pētījums tika veikts vienā no daudzprofilu bērnu veselības aprūpes iestādēm Latvijā no 2017. gada 1. februāra līdz 23. aprīlim. Pētījumā piedalījās 124 bērnu vecāki (n = 124). Respondentu sadalījums: sievietes (n = 104) un vīrieši (n = 20). Pētījumā tika izmantota datu vākšana – kvantitatīvā metode (anketēšana), aprakstošā statistika, un datu apstrāde tika veikta, lietojot statistiskās datu apstrādes programmu *IBM SPSS Statistics*.

Rezultāti. Tika noskaidrots, ka bērnu vecāki aktīvi līdzdarbojas daudzos gadījumos sadarbībā ar medicīnas māsu. Par to liecina statistiski nozīmīgas sakarības komponentā “medikamentu uzņemšana”, jo p vērtība visos rādītājos ir mazāka nekā 0,001. Pastāv statistiski nozīmīga sakarība (p = 0,018) komponentā “komunikācija un uzticēšanās nodrošināšana”, jo liels respondentu īpatsvars aktīvu līdzdalību aprūpes procesā saista tieši ar uzticēšanos aprūpes personālam.

Secinājumi. Vecākiem, atrodoties pie slimā bērna, visbūtiskākais ir radīt viņam drošību. Tas sakrīt ar vecāku pozitīvo pašvērtējumu viņu līdzdalībai aprūpes procesā. Lielākā daļa stacionēto bērnu vecāku vēlas piedalīties sava bērna aprūpē, tāpēc mātai jāizmanto vecāku līdzdalības potenciāls, plānojot aprūpi, savas profesionālās un laiktietilpīgākās aprūpes darbības.